

TELEGRAFUL ROMÂN.

LETATEA
MAJOR

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiin pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiin, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Haasenstein & Vogler în Viena, Praga, Budapesta etc. etc.

Correspondențele sînt a se adresa la:

Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiéză.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiin, 29 Septembrie.

Poimâne se-va deschide cu obicei-nuita solemnitate congresul nostru metropolitan.

Representanța din clerul și din laicii celor trei eparchii, cari constituiesc astăzi metropolia noastră reinființată acum la un secol și mai bine de jumătate după apunerea ei prin părăsirea de Metropolitul Atanasie, trecut la biserică străină — se vede din nou intrunită pentru a și pune puterile sale intelectuale în serviciul clerului și poporului român ortodocs din Transilvania și Ungaria.

Este frumoasă și momentosă problema acestei corporațiuni, care abia mai are părechia în totă biserică ortodocsă de pe rotogolul pământului.

Problema acestei corporațiuni este grea după natura ei, pentru că într'un șir prea lung, nu de ani, dară de seculi, constituționalismul cel frumos al bisericii orientale a căpătat multe și grele răni, încât era pe aci să rămână numai o aducere aminte istorică. Bisantinismul, absolutismul papismului latin, năvălirile barbarilor din evul de mijloc și alte asupriri mai năue, toate au contribuit în modurile cele mai varie la stîrbirea, la vătămarea, la amenințarea constituționalismului cu morțe.

Cu toate aceste problema congresului nostru în sfera sa este ușoră, după ce gigantele bisericesc al seculului nostru, nemuritorul Marele Andreișu bar. de Șaguna, precum odinioara Marele Constantin cu Maica sa Elena a desgroptat din ruinele seculare sântele locuri, a desgroptat din arhivele și bibliotecile trecutului bazele constituționalismului bisericeii noastre, punându-le în vederea lumii prin opurile sale: Dreptul canonic, Enchiridion, Anthorismos și alte scrieri a le sale.

Cinosura este dată și înlesnesce de a cuprinde fiecare creștin ortodocs român chiâmarea sa, fie în parochie, în protopresbiterat, eparchie, fie

în cuprinsul, care reunesce pre toate aceste, în metropolie.

Cinosura acesta este depusă în statutul organic, iarăși un eflus al ostenelelor sus numitului Mare bărbat, care statut a devenit lege pozitivă prin concursul congresului constituent din 1868, întărit și sancționat de Maj. Sa preabunul nostru Imperat și Rege Francisc Iosif I.

Pe lângă astfelu de antecedente și pe lângă o practică de mai degece ani în totă metropolia, lucrarea mai departe pe terenul bisericesc este înlesnită pentru toate părțile constitutive a le bisericeii noastre națiunale în parte și preste tot.

Din partene dorim, că lucrările congresului, ce se vor începe duminica viitoare, și pe care ne vom da silință a le comunica pe cât se pôte de fidel cetitorilor nostri, să fie spre binele și promovarea adevăratelor interese a le creștinilor Români puși de Dđeu sub scutul metropoliei gr. or. române din Transilvania și Ungaria.

Bosnia și Erțegovina.

Oficial se anunță din bivacuul dela Peci în Craina nordică, că ciocnirea din 6 l. e. a fost între bande de hoți spriginiți de insurgenți. Perderile cele mari se esplică numai din întinderea cea mare a pozițiunii inimicului și din raporturile cele pline de greutate, ce le ofere terenul.

Revista politică.

Presa opozițională din Budapesta nu mai încetă cu inverșunările contra lui Tisza pentru politica urmată în Bosnia și Erțegovina.

Adunarea poporală din Budapesta a aflat imitatori în Odorheiul secuiesc din Transilvania. Acolo s'a hotărât a primi rezoluțiunea adunării poporale din Budapesta. Mai departe se pregătesce o astfel de adunare în

Segedin. Aci este vorba, că are să se voteze o adresă dietei, în care acesta să fie rugată a da ministeriul lui Tisza în judecată. O astfel de adunare era să se țină și în Cluj, dară s'a contramandat din cauza demisiunării ministeriului. Rezoluțiuni, cari cuprind darea în judecată a ministeriului Tisza, s'au mai votat în congregațiunile comitatense a le comitatelor Cianaadului și Somogyului.

Intr'aceea crisa este permanentă și dincóce și dincolo de Laita. Conjecturi sînt multe, cari vestesc compunerea cabinetelor viitoare, dară fiind că sînt numai conjecturi le trecem de astădată cu vederea.

Nota circulară turcescă, despre care ne aduse telegraful scirea, dice „Polit. Corr.”, este un protest nerușinat turcesc. Turcia se plînge în nota sa cătră puteri și asupra „atrocităților” austriece în Bosnia și Erțegovina. Pe când Pórta umblă pe la puteri cu insinuațiuni contra Austro-Ungariei, hotăresce în consiliile ei ministeriali concentrarea unei armate de 150,000 în vilaietul Cossovei, pentru care a designat de comandant pe Osman pașă, cunoscut de la Plevna. Osman pașă, are a se duce cât mai curând la Prizrend să reorganizeze liga albaneză într'un mod corespunzător intereselor statului turcesc.

Este foarte semnificativ, că diarele rusesci încă se amestecă în chorul turcesc. Și ele scriu articuli și reproduc corespondențe, în care se descriu în colorii urite atrocitățile pretinse că le-ar fi comis trupele austro-unguresci în Bosnia și Erțegovina.

Excese jurnalistice.

Asceptăm dela ori ce diar, ca dela crearea lui începând să aibă un scop, pe care tinde să l realizeze; asceptăm adecă, ca cel ce susține un diar mai ales politic să fie pētruns de adevărul și binele ideilor sale, ce din nobilul simț de a folosi societății omenesci caută a le descoperi și propaga

și la alții, ca astfel tot mai mult să se realizeze armonia socială. De aceea lucrul mai natural este, ca capete luminate, bărbați celebri, cunoscuți prin mărețele lor idei — să susțină diare, prin cari să transpire ideile lor la societatea intrégă.

Decă asemenăm realitatea cu aceste asceptări — ne convingem, că de parte stau una de alta. Astăzi diaristica este o instituțiune mercenară, prin carea mai de multe ori publicul nu se luminează, ci este sedus. Astăzi presa europenă este în mână celui mai speculativ nēm, adecă în mână nēmului jidovesc, care a ajuns a specula nu numai cu averea, dar și cu convingerile ómenilor. Ei jidovii scriu, nu cum sînt convinși, căci convingerea le lipsesce de tot, ci cum le place altora; ei mint pentru că pentru minciună capetă bani, ei clevetesc pe cei ce le stau în cale; ei laudă pe cei ce le plătesce; ei virtutea o degradéză și află pentru vițuri cuvinte dulci și plăcute; cu un cuvēt cunoscēnd ei pré bine slăbiciunile lumii, aderéză la maxima: „Mundus vult decipi, ergo decipiatur.”

Dacă réul acesta ar fi rămas o atribuțiune numai a jidanului nu neam fi oprit a vorbi de el; ce ne îndemnă pre noi a scrie în acesta materiă este imprejurarea, că meseria acesta jidovescă s'a incubat și la o parte de Români. Cine urmăresce cu atențiune aparițiunea diaristică română, se convinge, că cu puțină esceptiune instituțiunea acesta a ajuns a fi o meseriă de traiu. Dacă nu este așa, dacă toate isvoresc din indemn curat pentru folosul societății, de ce nu se găsesce și bărbați, cari să creeze și diare mai multe literare, pedagogice. Cine nu se va mira, când aude, că în intréga Românie nu se află un singur diar beletristic! Nu se află, pentru că acele cer muncă seriósă, spirit, studiu, resignațiune și jertfă. A scrie însă un „inșirate mărgărite,” precum este cel din „România Liberă” Numērii 390, 394 și 398 despre so-

FOIȚA.

Internatul căpitanului George Cristureanu.

Pentru scolarii ortodocsi săraci de la gimnasiul român din Brașov.

Eroismul în Resbóe și sacrificarea averilor pentru acte de pietate, adecă: pentru înființarea de institute creștinesci sînt cele mai usitate virtuți a le Românilor din România liberă.

Despre un sacrificiu de o asemenea natură, despre o donațiune pentru un scop filantropic a unui fiu al României voiesc să ocup publicul cetitor al acestei mult prețuite foi prin următoarele rënduri.

Nu voiesc să făc istoricul Institutului sus amintit, pentru că este prea tinēr, ci voiesc numai a publica actul fundatiional, care arată tot scopul, și pentru că supravigherea în esecutiunea acestei donațiuni este incredințată sfinței Metropolii a Ungro-Valachiei din Bucuresci. Făcēnd acē-

sta voui adăuga și o schiță bibliografică a prea fericitului donator.

Publicând acestea voim să lăsăm a premerge și o amintire despre meritul bisericeii române creștine ortodocse; meritul religiunii noastre pentru sădirea filantropiei, și a sacrificiului în inima Românilor. Institutele române vechi și noi, care le avem, fie acelea, Biserici séu Monăstiri, Scóle, séu spitale, probéză meritul Bisericeii române, ce a propagat asemenea acte morale.

Intemeetorii acestora sînt séu nisce renumiți Domnitori români, séu nisce pietoși boeri, cari atât pentru eroismul lor, cât și pentru pietatea lor au ramas nemuritori.

Acei eylvioși creștini și fii ai României din timpurile mai vechi sînt și ađi adorați pentru virtuțile lor; sē facem amintirea lor la totă ocașiunea, ca să fie eternă pomenirea lor.

Ei au urmat învățătura evangelică, când au dăruit averile și moșiile lor, pentru ca să se înființeze Insti-

tute; ei și-au ridicat monumentele prin acestea, nu de bronz, — ci neperitóre.

Și astăzi în timpul suprem al materialismului sînt prețuiți acei bărbați rari, și considerați ca bărbați ai umanității, pentru că au dăruit averile lor în folosul posterității și astăzi sînt imitați de alții precum este și Donatorul nostru d. George Cristureanu.

Nu e mic meritul acelor nemuritori, când vedem încă mulțimea institutelor filantropice din România liberă, din Bucovina și Basarabia. Aceste sînt astăzi nisce monumente însemnate, la care se opresc călătorii și scriitorii străini, cari descriindu-le, au rădicat României, pentru că au aflat în densa, astfel de institute, construite cu artă, ca Monăstirea de Argeș, ajutătoare pentru ómenirea suferindă ca ospitalele Brancoveanu, Colțea, s-tul Spiridon este și în fine că România este prezentată de s-tele Monăstiri, unde creștini din toate timpurile au aflat persoane pietóse.

Așa este! Fii României trebuie să fie recunoscători părinților lor, pentru jertfele aduse de densii, din a căror venituri se ajută și astăzi cultura națiunii și instituțiunile statului.

Dincóce de Carpați încă aflăm asemenea danii tot de la fii României: în Transilvania la Brașov două moși dăruite Bisericeii sfinței Treime din Cetatea Brașovului de Principele Grigore Brancoveanu cu destinațiunea, ca venitul lor să se întrebuințeze: pentru susținerea unei scóle, în care să se învețe limbi și filosofie și să se ajutoreze Sēraccii; să se facă părăstas la Prasnical pogorirei ducului sfânt.

Durere însă, că nefiind nici o supraveghere din partea dăruitorilor, nu se implinesce dorința testatorului. În scóla sînt 6—7 copii, aduși de prin România, săracii plâng nemângăeți iară părăstasul se face în Duminica de după Rusalii.

Cu venitul acestei donațiuni se luptă fii acelei bisericeii, creștini Greco-Bulgari, care au administrațiunea averei bisericesci cu creștinii români din cetatea Brașovului. Ei, ca nisce păgâni,

cietatea română în Transilvania este lucru mai ușor. În Transilvania a fost un țiar politic în Brașov, a fost unu în Sibiu; Ei dară ce este Gazeta Transilvaniei? este o babă be-trână! Ce este Telegraful Român? este un țiar magiaron, cosmopolit. ...

Sunt diare, cari vorbesc de tôte numai de aceea ce ar trebui nu! Ele vorbesc și de lucruri, care le cunosc și nu le cunosc, cari vorbesc de ce le compete și nu le compete a vorbi! Dacă ar face-o această cu ore care rezervă, precum se ascéptă dela ômeni cu bună creștere — n'am avé nimic de ȕis, și am puté escusa cu obicinutele cuvinte: „hărthia suferé.“ Dar după ce vedem diare din Transilvania pur-tând cu o vechementă și patimă șle-pul partidelor politice din România și după ce vedem oglindate partidele po-litice de activiști și pasiviști în dia-ristica din București — astfel de a-parițiuni, ne credem îndreptățiți, a-le stigmatiza, lin ȕis, de „escese diaristice.“ Cine a imputernicit pe „Obser-vatoriul“ din Sibiu să injure pe con-servativii din România și să laude pe liberalii dela putere fără cea mai mică rezervă!? Este lucru de om lașu a invinuípe cineva acolo, unde nu se pôte apera! De unde pot veni por-nirile injurióse ale „României Libere“ din București în Nrii citați mai sus în contra „Telegrafului Roman“ în contra partizanilor politice activis-tice, în contra archiereilor? etc. A-césta ni se pare a fi o manieră infer-nală, după care unii se încercă a po-săi veninul social din România în Tran-silvania, și veninul social din Transil-vania în România.

Ne-am mira și mai mult de ast-fel de manifestări, dacă n'am scí is-ivorul lor! Dacă informațiunile sinis-tre date de țiarul „România Liberă“ am scí, ca vin dela bărbați nepreo-cupați, născuți în Romania, ar fi pen-tru noi un lucru supărăcios, că adevă-că acei bărbați nu ne cunosc mai bine pre noi cei din Ardél; de ore ce însă scim și cunoscem, că acei cari scriu pe nedrept injurii în contra „Telegra-fului Roman“ sunt acele guri mari și sparte, cari după ce și-a spurcat cui-bul la noi în Transilvania a alergat la București, ca de acolo din vârful dëlului să arunce cu petrii în cei din vale. Desavunăm pe acestia și le dăm sfatul, că dacă nu sciu să facă pa-triei lor nou adoptate — alte servi-ții mai bune, să se lase pe viitor de meseria această.

Când scriitorul articolului citat din „România liberă“ desparte pre Ar-chiereii români din Transilvania de preoțimea cealaltă romană atribuind-le un rol servil față de regimul magiar — se pare că cu deadinsul vré să ignoreze însemnătatea și rolul ce l'au avut totdeuna archiereii români și clerul mai în alt la cultura și ridicarea poporului român. S'au aflat și se află încă și astăzi la noi guri mari, cari

au strigat în contra archiereilor să se dea la o parte dela conducerea na-țională, ca să se pună inteligența mi-rénă în fruntea nației. Scopul și l'au ajuns. Precum ne descopere însași „Ro-mânia Liberă“ „actualul conducător al naționalității române ardelené“ este (?) d. G. Bariț cu „Observatorul“ sêu. Pentru ce nu ne duce la limanul cel dorit? de ce se mai pune tótă vina pre archierei? Pentru ce? Ne spune însaș „Rom. Lib.“! „Pentru că el in-ante de alegerile dietale din acest an, întrebat fiind, că ce ținută să avem Ro-mâni din Ardél, după ce ne-a îndrep-tat să mai așteptăm vr'o 15 ȕile, ne-a dat răspunsul nu pré potrivit cu al unui conducător național „că nu vré să influințeze opiniunea pu-blică română, că să facă fie-care cum l' taie capul!“

După părerea acestor ômeni rë-posatul metropolit Șaguna, care a fost proscris de Unguri, a fost magiaron!

După „Rom. Lib.“ „Telegra-ful Român“ în loc de articli de fond, scrie sgomotele străi-nătății, și în colónele sale și maschéză puțin românescile sale simțeminte după cores-pondințe tendențiose, false și nu odată insuflătoare de greță.“ După vers cunoscem pe dl scriitor, de bună samă este un pasivist ardelenesc de calibru greu! cu care va fi greu a ne înțelege asupra terminului „romă-nesci sențimente,“ mai ales pentru că densusul n'a mai dus preste Carpați alt ceva cu sine decât idea pasivității ab-solute și propriele sale esperințe de advocat românesc în țera Oltului, pre-cum și aversiunea neimpăcată asupra ori cărei întreprinderi eșite dela un „schismatic,“ plus vorbele late, cu care trec toți liberalii de profesiune preste cestiuile cele mai grele și momentóse.

Din datorința cătră publicul ce-titor dăm eslicațiune cum manifes-téză „Tel. Rom.“ „românescile sale simțeminte“: nu prin vorbe mari și late, ci prin cuvinte seriose și bine studiate; nu prin frase, cari sună bine la ureche dar în fond n'au nici un sub-strat real; nu prin articlii, cari caută după efect momentan, ca lucrul comedi-antului, ci prin lucrare sistematică și intensivă în decurs de 27 ani, a că-rei rezultate tot omul nepreocupat le pôte vedé astăzi pe terenul cultural bisericesc și scolar.

Până acum pasivistii nostri din Ardél ne îndemnau și pre noi dela „Tel. Rom.“ să fim pasivisti, căci așa fac și Cechii; noi le răspundem, ômeni ai lui Ddeu, nu vé luați după Cechi, că unele sunt condițiunile de stat ale Cechilor și altele ale nóstre. Astăzi Cechii s'au lăsat de politica pa-sivității și au intrat în activitate po-litică; noi dela „Tel. Rom.“ am ȕis pasivistilor: „veniți să ne luptăm în dietă pentru drepturile nóstre, căci iată și Cechii s'a lăsat de politica lor pasivă. La această „România liberă“ în Nr. ei

păș. Spiritul de progres al Români-lor din Transilvania se probéză și din catalogul D-lui, Iacă, unde vede fie-cine mulțimea de opere, publicate în Transilvania.

Am amintit acestea pentru ca bi-serica română să se intereseze mai mult de astfel de monuminte; și s-tul Sinod să se intereseze și mai mult de provinciile românesci, și să animeze pre fiii sei în actele străbune.

Cu acestea noi credem, că facem o precuvântare la actul de danie al căpitanului Cristureanu, care decurge din astfel de idei și care l'și publicăm aici prin următorul Testament.

Bartolomeiu Baiulescu,

paroch al cetăței Brașovului și asesor cons. (După biserica Ortodoxă Română.)

* („Albina Carpaților“). Pre-cum sântem informați această fôie în scurt timp va reapăré sub redacți-unea dl. Iosif Popescu.

399 răspunde pentru pasivisti: „O com-parațiune între națiunea boemă și Ro-mâni ardeleni din punctul de vedere a condițiunilor, în care trăesc în Au-stria, noi o credem de prisos; actele ei politice nu pot servi întru nimic de îndreptare Românilor. Dacă reac-țiunarii ardeleni (adecă activiștii dela „Tel. Rom.“) fac aceea compara-țiune spre a-și justifica și in-temeia tendințele lor, trecă, ducăse, dar este o ostenélă zadarnică; reacțiunea ardelenă cu „Tel. Rom.“ în frunte compare mai întâiu situa-țiunea ambelor națiuni, apoi conchidă. Dacă mai pôte influința o compara-țiune, o judecată serioasă și romană.“ Până când dară d-vóstră pasivistilor, dimpreună cu codițele d-vóstre din București dela „Rom. Liberă“ — aveți astfel de logică în politică — ve spu-nem, că „Tel. Rom.“ nu va adera la atari „romănesci simțeminte!“

Numai în urmarea unei politice șovăitoare, ca a pasivistilor nostri, cre-dem și noi că se vor împlini temerile scriitorului din „R. L.“ că adevă-că „ați mâne“ trei părți din țărâniea română din Ardél vor fi reduse la proletariat; alt viitor din împregiurări ca cele de astăzi, nu pôte resulta; mijlocele pro-prii sunt slabe și neeficace, politica maghiarismului cere imperios, ca țe-ranul român să nu mai pótă contribuí pentru scopurile naționale — unde vom ajunge? Visători nu din Sibiu și Bra-șov, ci cei dela „Rom. Lib.“ și „Ob-servatoriul“ mână apa pe móră con-trarilor nostri; poporul simte, că nu dela fanfaroni politici, ci dela sine și fii sei conștiențioși va veni scăparea lui când va veni.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Sibiu, 29 Septembrie v. (Un Sémn de viață socială). Nicăiri inteligență română mai numărósă, mai compactă ca în Sibiu; nicăiri spiritul de împreună lucrare publică mai puțin încuragiat, nicăiri viață socială mai lăncețită ca tocmai în Sibiu. Acestă stare de lucruri posomorită, dar ade-vărată, este rezultatul indolenței (par-don de espresione!) ce pare a fi cu-prins tôte spiritele. Rostesc acest as-pru verdict, nu pentru a face cuiva muștrare, ci regretând sincer, căci in-teligența română de aici necum să premérgă cu esemplu bun, cât mai des spre a realiza scopuri de interes comun, ea se lasă a fi covârșită în această privință până și de orășelele locuite așa ȕicând de-o mână de cărtu-rari români.

Trebuie dar să sălutăm cu o viuă satisfacție idea laudabilă, ce au avut membrii „corului bisericesc“ de aici, luând inițiativa pentru înființarea unei reuniuni de cântări, din care să facă parte toți câți doresc înaintarea fru-mósei arte musicale și cu ea a spiri-tului social.

Trecând la obiectul propriu îm-părtașesc că, invitați la o conșlegere în cauza reuniunii de înființat, în sara din 16 l. c. v. un număr considerabil de dame și domni mai tineri s'au pre-sentat în sala mare a Seminarului Andreian, unde apoi s'a ales un comi-tet adhoc cu însărcinarea, a compune un proiect de statute și a face pre-gătirile necesare pentru înființarea reuniunii amintite. Isprăvind cu pro-iectul, comitetul a convocat pe eri sară în 28 l. c. o adunare generală a inteligenței, care încuviințând cu-prinsul statutelor, a hotărít trimite-rea lor la organele competente spre aprobare și întărire. Conform acestor statute, toți câți aparțin inteligenței din loc sunt puși în poziție a lucra împreună în folosul reuniunii, fie ca membri activi (cântăreți) fie ca aju-tători. Este mai pre sus de ori ce în-doiélă: „Reuniunea de cântări“ e de

natură a răspunde la o dorință ge-nerală fôrte simțită și datorința mo-rală a fie-cărui este, a pune umér la umér întru realizarea nobilului scop ce se urmăresc. Fie! ca această reu-niune să înainteze, să înfloréscă și să se bucure de o viață cât mai înde-lungată, ceea ce dorim din inimă.

Brașov, 22 Sept. 1878. (intârđiat).

Domnule Redactor! ȕiua de 17 Sept. sêrbătórea sânteii Sofii, patróniei scó-lor centrale rom. gr. or. de aici, s'a sêrbat și în anul acesta cu pompă.

După terminarea serviciului bise-ricesc în biserica sântului Nicolae din Scheiu, la care au asistat, pe lângă tot timpul nefavorabil, toți scolarii din gimnasiu, scólele comerciale, reale; elevii din clasele elementare și elevele dela fetițe; întreg corpul didactic; membrii Eforiei și delegațiunilor, mai mulți onorațiori de diferite branșe, și un număr destul de însemnat de po-por, — toți cei prezenți în biserică, cu stégurile scolastice și bisericesci în frunte, își îndreptară pașii în proce-siune spre edificiul măreț al gimna-siului, în a cărui frumoasă sală avé să se facă sfințirea apei și să fie pronunțată cuvântarea festivă.

Ajunși în sală, după ce se sfinți apa, profesorul gimnasial I. Popea se urcă pe catedră și adresând câte-va cuvinte despre însemnătatea ȕilei, rostí un cuvânt despre: Referințele scó-lei cu familia și cu societatea, care pentru însemnătatea lui pentru ori-ce tată și mamă de familie, îmi iau voia a l'reproduce liber în estras, pen-truca cuprinsul sêu să fie cunoscut în cercurile cele mai întinse.

Oratorul arétă, în introducere, cum se plâng o mulțime de părinți, că co-piții lor, după terminarea studiilor, de-veniră nisce fantaști, inchipuiți, pre-tențioși, infumurați și aroganți, cople-șiți de o mulțime de aplecări, patimi și năravuri rele; cu un cuvânt ômeni imorali, netrebucnici, nefolositori sieși și altora, și că isvorul acestor fenomene triste nu se pôte căuta alt undeva decât în scólă: scóla e de vină la tôte acestea, deóre-ce după părerile lor, progresul, cel fac scólele, nu cores-punde nici timpului, ce se petrece în scólă, nici așteptărilor publice; că e păcat de tot banul cheltuit cu copiii lor la învățatură; că învățatura nu e nici un bine: ea îl face pe om numai zăpăcit și cu capul întortochiat; ea îl face pe om destrămat, și cu atâta mai destrămat, cu cât învață mai mult, căci cu atât are ocaziune a învêța mai multe rele; că lumea era mai fericită, când nu era în lume atâta învățatură: a-tunci năravurile erau mai simple și mai bune; atunci nu erau ômenii atât de prefăcuți, atât de șireți și stricați; atunci era mai multă onestitate în lume și cuvântul dat era cuvânt, plătia mai mult decât 100 de obligații sau zapise.

Tôte aceste incriminări asupra scólor și rezultatelor dobândite de scólă, d. Popea le înfățișéză ca lipsite de ori-ce fundament real, căci, după cum demonștră d-sa cu argumente psi-chologice destul de puternice și con-vingătoare, nu scóla, ci alți factori, și anume: familia și societatea din afară sunt cauzele fundamentale ale acestei triste aparițiuni atât de de-plorabile, de óre-ce ele singure influ-ințéză mai întâiu și mai imediat asupra sufletului junimei. După cum impresiunile formate în sufletul copi-lului din cele ce a vêdut petrecându-se în casa părintéscă, vor fi bune sau rele, astfel va fi și copilul mai târđiu. Aceea ce densusul a vêdut sau a audít dela pă-rinții sei și dela persónele din apro-pierea părinților, dela societatea, în care ș'a petrecut afară de cercul fam-ilieii, se va întipări afund în sufletul copilului, va forma o putere, care va determina voința sa pentru viitor. Ce va face însă scóla cu copiii, cari în

casa părintescă au avut o creștere neglijată?

Cum va putea școala d. e. pretinde dela elevii săi să fie silitori, să întrebuințeze cu conștiință timpul de studiu și să nu părăsească școala înainte de a termina cursul învățăturilor? când ei ved că părinții în nepriceperea sau îngâmfarea lor, dau copiilor de timpuriu să pricepă, că ei au cu ce trăi; că ei n'au să trăiască după învățătura lor; că tata dispune de capitale însemnate, cari toate vor rămâne de moștenire fiilor; când tata și mama comit păcatul neiertat a se fâli cu averea lor înaintea copiilor; când ei cu purtarea lor în societate dovedesc, că prețuesc pe om nu după învățatură, nu după știința și valoarea lui personală, ci după numărul miilor și decilor de mii?

Cum poate școala pretinde dela elevii săi zel, activitate și conștiință în împlinirea datoriilor de școlari adevărați, când în viața publică ei ved, că mulți dintre conscolarii lor, și încă cei mai leneși, părăsesc școala de timpuriu și sunt primiți în servicii destul de onorabile, cu toate că nu știu nici să cetască, nici să scrie bine, și cum asemenea ființe necapabile, prin protecțiune, sau prin fel de fel de mijloace detrectabile, intră în funcțiuni, cari le-ar fi meritat alții cu mult mai demni, cu mult mai capabili decât ei? —

Cum poate școala sădă și cultiva în elevii săi sentimente de religiozitate și pietate, când ei acasă la părinți și pe uliță aud în toate zilele cuvintele cele mai murdare, injurăturile cele mai grețose asupra lui Ddau și asupra lucrurilor ddeesci?

Cum poate școala sădă în inimile lor sentimente de iubire și armonie frățească, când ei acasă ved pe părinți, pe frați și surori lipsiți de ori-ce simț de iubire, injurându-se, sfădindu-se și prigonindu-se cu furie unii pe alții, voindu-și rău unii altora, purtând chiar procese ruinate părinți cu fii, frați cu frați etc.; când ei acasă la părinți aud fel de fel de defăimări asupra cutăruia, pronunțate de părinții săi cu cea mai viuă satisfacțiune sufletescă, exprimându-și la atâtea ocazii desfătarea sufletului lor pentru nenorocirile altora; — când afară din familie, bărbați în pozițiuni înalte, preonorabile, a căror chemare ar fi, să strălucască ca modele de o viață ideală plină de abnegațiune, plină de iubire și de jertfire, le înfățișează tabloul cel mai trist al urei și vrășmășiei celei mai teribile!

Cum poate școala pretinde dela elevii săi ascultare și supunere, când ei față de părinții lor sunt cei mai îndărătnici, cei mai nesupuși? Când ei acasă la părinți au fost deprinși, din anii cei dintâi ai existenței lor, ași vedé împlinite toate gusturile și capriciile? Când tata și mama, prin purtarea lor neînțeleptă, ș'au pierdut de mult autoritatea și respectul înaintea lor; când voința părinților a încetat de a mai fi pentru ei o lege sfântă, căreia ei să se supună necondiționat; când din contră voința copiilor a ajuns să normeze voința și atitudinea părinților față de copii?

Ne e cu neputință a arăta în cadrul mic al unui estras toate exemplele prin care oratorul înfățișă direcțiunea greșită, ce o primiră unii elevi în casa părintescă și influințele rele ale societății, în urma cărora d-sa făcū concludsiunea, că sub astfel de împregiurări triste școala nu poate avé asupra astorfel de elevi decât pré puțină sau nici o influință.

Căci impresiunile rele făcute în casa părintescă și înmulțite și confirmate prin esperințele afară de casa părintescă, în jocurile și umbletele lor cu alți copii destrămați, vor fi o forță, care-i va domina, care-i va face nesimțitori pentru cele ce le comandă școala, care le va face școala urită, în

care spiritul lor se ține legat ca într'o temniță. Aceea ce'i ofere elevului școala, e străin, nu se lipesc de sufletul său; ce'i ofere însă viața din familie și din societatea afară de familie, e aprópe de sufletul său, e rudă cu cuprinsul său, formeză cercul cel mai interesant al plăcerilor, gusturilor, aplecărilor și străduințelor sale.

De unde urmeză, continuă vorbitorul, că nu școala este de vină că există într'ensa și es dintr'ensa atâția indiviți, cari sunt departe de a coresponde frumósei lor chemări nici în privința morală, nici în privința intelectuală.

De unde urmeză, că școala, pe lângă toate învățăturile sale totuși nu poate să-și ajungă scopurile sale de a da societății din sinul său bărbați harnici, bine instruiți, bine crescuți, luminați cu capul și inima, decât numai astfel, dacă familia în linia întâiu, și în linia a doua societatea își vor da concursul lor binefăcător.

Școala, după natura ei, este numai un suplement al educațiunii primite în familie.

Fără de concursul binefăcător al familiei, cele mai bune intențiuni ale școlii vor fi zădărnice. Învățăturile ei își vor perde efectul lor. Ele vor fi tot atâtea semințe, cari vor cadé pe un pământ stérp, petros sau buruienos, astfel, că nu vor putea prinde rădăcini, sau și de vor prinde și vor încolți, se vor usca încet cu încetul, înainte de a înflori, înainte de a aduce fructe dorite.

Căci e aprópe cu neputință, ca școala, în un timp relativ scurt, să facă să dispară din sufletul școlarului o mulțime de apucături de năravuri rele, de plăceri și gusturi rele, care elevul și le-a acuirat și și le-a însușit în casa părintescă în timp de mai mulți ani, astfel că ele au prins rădăcini afund în inima și sufletul său și s'au prefăcut în a doua natură a sa.

A desrădăcina din sufletul lui buruienile reului învechit, a converti interiorul lui stricat, e pentru școala o încercare tot atât de deșertă, precât de deșertă ar fi lucrarea aceluia, care ar umbla să culgă din scăieți trandafiri, și precât de deșertă a fost munca atâtor nebuni, cari au umblat inzadar să afle pétra înțelepciunii, de a putea preface plumbul și cositorul în argint și aur.

E timpul, să numai așteptăm totul numai dela școle. Școlele fac cât pot, școlele însă vor face mult, când toți părinții fără distincțiune, își vor pricepe misiunea lor de adevărați părinți.

Când părinții, încheiă D. Popea vor sădă de timpuriu în inimile copiilor lor sentimente de o adevărată religiozitate și moralitate; când casa lor va fi un templu, pe care ei să se cutremure a-l pângări cu un cuévt de rușine, cu o faptă urită, păcătóasă, nedemnă de sfințenia lui; când toți membrii familiei vor fi modele de viață curată, de iubire și armonie frățească, ajutându-se unii pe alții, purtând unii sarcina altora; când tata și mama își vor ști păstra auctoritatea lor înaintea copiilor; când ei vor ști să aducă lucrul acolo, ca cuvintele tată și mamă să fie cuvintele cele mai prețioase și, după Dumneđu, cele mai sfinte, înaintea copiilor; când voia părinților va fi legea supremă pentru copii; — atunci să fim siguri, că școala va putea influința cu succesul cel mai satisfăcătoriu asupra desvoltării sufletestei a elevilor săi, atunci din semințele sémenate de școlă va resări și va înflori flórea sufletului lor împodobită cu tot felul de învățături și de virtuți spre binele și fericirea lor, spre bucuria și desfătarea părinților, spre binele, fala și gloria națiunii lor! X.

Protocólele Congresului din Berlin.

Protocolul Nr. 15.

Ședința din 8 Iuliu 1878.

Erau prezenți: Reprezentanții din ședința trecută.

Ședința se deschide la 2 și jum. óre.

Protocolul Nr. 13 este adoptat.

Președintele face mențiune de petițiunile din lista Nr. 11.

La ordinea zilei este articolul XVIII al tratatului de la San Stefano relativ la cetatea Kothur și la rectificarea fruntariei turco persiană. Acest articol este astfel conceput:

„Sublima Pórtă va lua în serioasă considerațiune opiniunea emisă de comisarii puterilor mediatrice în privința posesiunii cetăței Khotur, și se angajază a face să se execute lucrările delimitărei definitive a fruntariei turco-persiane.“

Președintele opinéză, că acum e timpul conform decisiunii luate de Congres în ultima sa întrunire, de a asculta pe reprezentantul M. S. Șahul Persiei.

Escelența Sa Malcom-Khan este introdus, și președintele îl rógă să comunice Congresului observațiunile guvernului său în privința articolului XVIII al tratatului din San Stefano.

Malcom-Khan țiece, că nu are nici o comunicare de făcut, dară că doarece numai să cunóscă decisiunea Congresului.

Principele de Bismarcc observă, că Înalta Adunare n'a luat încă nici o rezoluțiune dară a voit să se asigure dacă restituirea cetăței Khotur ar fi primită de M. S. Șahul.

Malcom-Khan se declară autorizat de guvernul său a accepta cu recunoscință restituirea districtului Kothur: el se referă, pentru întinderea teritoriului, la delimitarea făcută de comisiunea anglo-rusă. Escelența Sa adaogă câteva considerațiuni asupra situațiunii fruntariei persiane de la Bajazid până la Muhamera și rógă pe Înalta Adunare de a ține în sémă dorința guvernului său de a se pune de Congres un termen dificultăților neîncetate renăscându-se. Guvernul persian se supune mai din nainte la arbitragiul ce s'ar ficsa de Înalta Adunare.

Președintele crede, că Congresul va face totul spre a aduce o înțelegere între Turcia și Persia cu ocaziunea cetăței Khotur.

Malcom-Khan se retrage, și președintele rugând pe plenipotențiarul ruși de a face cunoscută opiniunea lor asupra articolului XVIII, comitele Șuvaloff doarece să determine esact caracterul actual al cestiunei. În negociațiunile ce au avut loc între Rusia și Turcia după încheierea tratatului din San Stefano, Rusia a consimțit să inapoizeze Sublimei Porți Bajazidul și Valea Alașkerd, dară stipulând, ca schimb, restituirea teritoriului Khotur. Așa că Khotur este inapoiat Șahului cu titlu de schimb. Cât despre delimitare, nu există nici o dificultate, de óre ce Malcom-Khan a declarat că acceptă pe acea a comisiunii anglo-ruse. Comitele Șuvaloff nu póte decât să sprijine astfel, dorința Persiei de a ajunge cât mai curénd posibil la regularizarea fruntariilor sale.

Președintele întrébă dacă s'a făcut vro propunere în afară de manșinerea pură și simplă a art. XVIII.

Cetirea notelor adresate de Malcom-Khan Congresului stabilește, că ministrul Șahului din partea n'a prezentat nici o propunere.

Comitele Șuvaloff nu este de opiniune de a se manșiné pur și simplu articolul. Escelența Sa repetă, că situațiunile respective s'au schimbat de la tratatul de la San Stefano încóce; este vorba acum, din partea Turciei, nu de „a lua în serioasă considerațiune“, ci de a executa un angajament un schimb și acest caracter al cestiunei trebuie să fie indicat limpede într'o nouă redacțiune.

Principele de Bismarcc exprimând dorința de a sci dacă plenipotențiarul ruși doarece să se însărcineđu cu acea redacțiune, și lord Salisbury afirmă pentru acéstă lucrare concursul plenipotențiarilor englezi de o potrivă interesați în cestiune din punctul de vedere al comerțului Persiei, comitele Șuvaloff anunță, că la viitórea ședință, va

presenta un nou articol după ce se va fi consultat cu colegii săi din Anglia.

(Va urma.)

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.“)

Viena, 11 Octombore n. Andrásy, Tisza, Wenkheim fură ađi primiți de Majestatea Sa într'o audiență de trei óre. — „Wiener Ztg“ publică un autograf împărătesc, prin care se convocă Senatul imperial pe 22 l. c.

Viena, 11 Octombore n. Conte Andrásy a sosit aici și la améđi a avut o conferență mai lungă cu Tisza și cu Wenkheim. Tisza mai rămâne și mâne aici.

Agram, 11 Octombore n. Proiectul de adresă așternut dietei croate consideră problema regelui unguresc de a reda corónei sale țerile înstrăinate prin vicisitudinile timpului, prin strălucitele victorii ale armatei de deslegată și crede că problema ocupațiunii se va deslega numai dacă organizațiunea provinciei ocupate succesive se va acomoda organismului Dalmației, Croației și Slavoniei și raportului său de drept public față cu Ungaria și integritatea regatului Dalmației, Croației și Slavoniei va deveni faptă cât mai în grabă.

Berlin, 11 Octombore n. Parlamentul germán a primit legea socialistică până inclusive la paragraf 4, conform propunerilor comisiunilor.

Bucuresci, 11 Octombore n. Senatul a acceptat moțiunea aparată de guvern în privința punerii în lucrare a tratatului din Berlin cu 48 contra 8 voturi, după cum a fost formulată de comisiune.

London, 11 Octombore n. Generalul Haines are să priméscă comanda superióră preste 35,000 ómeni, trupe engleze, în Peșaver (la granița indo-afganică). Începerea ostilităților este neîncungurabilă. Un despărțiment din Peșaver a primit ordin de a ataca fără amânare Alimusjia (Cetate în granița Afghaniei.)

Varietăți.

* Preasânția Sa P. Episcop al Caransebeșului Ioan Popașu a sosit cu trenul de astăzi în mijlocul nostru.

* (Consistoriul metropolitan) s'a întrunit în 28 Septemvrie v. în ședința plenară și în senate și și va continua activitatea sa până la deșchiderea congresului național bisericesc.

* (Reprezentanța comitatului Sibiiu) este conchemată pe 3/15 Octombore a. c. în sala „Imperatului român“ la 9 óre dim.

* (Necrolog). **Ioan Arseniu**, paroch gr. res. și asesor consistorial titular, născut în Ianuaru 1811 și preotit la 8 Noemvre 1836, după o viață plină de activitate, astăzi la 3 óre dimineța fiind împărțășit cu cele sante, după un morb îndelungat au încetat din viață.

Remășițele păméntesci se vor petrece spre repaus etern din casa proprie în cimiteriul gr. res. din loc.

Acéstă tristă și dureróasă scire, subscriși o aduc la cunoscința rudeniilor, amicilor și cunoscuților repausatului.

Garariului la 28 Septembore 1878.

Ioana Arseniu nasc. Pesamosca fa socia. Dr. Ioan Arseniu. Iacob Arseniu. fii. Maria Arseniu, nasc. Opriș nora. Ioan, Maria, Valeriu, Ioana și Corneliu Arseniu, nepoți.

* (Advocat nou). Dr. Nicolau Olariu s'a supus censurei, și după cum sântem informați cu succes bun.

* (Ziar nou). Dl. Enrico Croce, eminentul publicist italian și filo-román, precum cetim în „Rom. lib.“ va

publica in Bucuresti un ziar de 2 ori pe saptamana in limba italiana si romana cu titlul: „La Voce D'Italia.“

Calei ferate si strada Lampasului: N. N. 30 cr.; Reine Zill 1 fl.; M. Rieger 2 fl.; Friederike Brath 1 fl.; A. Gross 20 cr.; Therese Mihelyes 1 fl.; Rosa Palczner 50 cr.; Marie Zank 20 cr.; Elise Michaelis 40 cr.; G. Kessler 50 cr.; N. N. 10 cr.; Marie Aldulian 1 fl.; Therese Lutsch 30 cr.; Susanna Schenker 50 cr.; Michael Roth 20 cr.; Cath. Martini 20 cr.; Catharina Stenzel 40 cr.; M. Mathé 10 cr.; Friederich Ongert 20 cr.; Friederich Metz 5 cr.; Georg Kraus 1 fl.; Marie Weber 20 cr.; Theil 50 cr.; B. 50 cr.; Josef Zeitler 10 cr.; Elise Mokesch 50 cr.; Marie Singer 50 cr.; M. Kost 1 fl.; N. N. 10 cr.; W. W. 10 cr.; N. N. 10 cr.; K. M. 40 cr.; Elise Schwarzing 30 cr.; Iohanna Zerbes 20 cr.; Iulianna Spengler 1 fl.; Friederike Spengler 40 cr.; Samuel Freitag 10 cr.; Sara Sandor 10 cr.; K. G. 40 cr.; Marie Winkler 30 cr.; Wilh. Schmidt 1 fl.; Ioh. Heidrich 10 cr.; Magd. Weber 20 cr.; Sofie Schmidt 30 cr.; I. St. 50 cr.; Zikeli 50 cr.; M. Schuller 50 cr.; S. Wagner 1 fl.; S. Bergleiter 1 fl.; Wilh. Mike 1 fl.; Regine Fromm 30 cr.; Sam. Fronius 40 cr.; Sara Miklos 50 cr.; Ludwig Gramma 40 cr.; D. Z. 10 cr.; Cath. Binder si 2 parochii de ciorabi. Iulianna Ditmer 20 cr.; Ioh. Fogarasi 10 cr.; Ioh. Dokla 5 cr.; Sam. Gollner 10 cr.; Therese Keller 7 cr.; Susanna Strasser 20 cr.; N. N. 25 cr.; Josefa Springer 30 cr.; N. N. 10 cr.; Putkovsky 50 cr.; Frl. Kokel legatori. Iulie Leischel 5 cr.; Cath. Sperling 10 cr.; Marie Krauss 20 cr.; Stefan Nagy 20 cr.; Dömnă Paul 2 fl.; Karl 2 fl.; si rufe. Anton Dudakzek 30 cr.; Mann 50 cr.; Wilhelmine Fronius 50 cr.; Henrich 20 cr.; Zeizon 50 cr.; Lichtenstein 20 cr.; Ferdinand Brekner 20 cr.; Louise Otto 30 cr.; N. N. 50 cr.; Wenrich 50 cr.; Petrovics 20 cr.; Singer 20 cr.; Ioh. Wilhelm 40 cr.; Marie Müller 40 cr.; si charpie. Metter 10 cr.; Ioh. Kvanko 30 cr.; Marie Olert 1 fl.; Rannicher 50 cr.;

Marie Körner 20 cr.; Friedr. Hemper 10 cr.; I. R. 50 cr.; Ios. Lescher 10 cr.; F. Bell 10 cr.; Gy. Iakobb 10 cr. Cu totul 40 fl. 7 cr.

Bursa de Viena din 11 Octombrie n. 1878. Table with columns for Metalicele 5%, Acțiuni de bancă, Acțiuni de credit, etc.

Economic. Sibiu, 8 Octombrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.70-6.50; Grâu secăreț fl. 4.80-5.40; Săcară fl. 3.90-4.30; Orz fl. 4.-; Ovăș fl. 2.-2.40; Cucuruz fl. 5.10-5.50; Mălaiu fl. 4.50-5; Cartofi fl. 1.75-2; Sămână de cânepă fl. 7-8; Mazere fl. 4.50-5; Linte fl. 5.50-6; Fasole fl. 4.50-5; pro 50 chilo: Făină de pâine fl. 4; Slănină fl. 35.-; Unsore de porc fl. 35.-; Său brut pro 50 chilo: fl. 16.50; Luminări de său pro 50 chilo fl. 30.-; Său de Luminări fl. 25; Săpun fl. 20.-; Fân pro 50 chilo fl. 0.80-0.90; Cânepă pro 50 chilo fl. 29-31; Lemne virtuose de foc pro metru cubic fl. 3.20; Spirit pro grad 50-55 cr.; pro chilo: carne de vită 36-44 cr.; Carne de vișel 32-36 cr.; carne de porc 44-48 cr.; carne de berbec 26-28 cr. oue, 10 de 20 cr.

Făgăraș, 4 Octombrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 6.60-6.90; grâu secăreț fl. 5.50-5.80, săcară fl. 4.40-4.60; cucuruz fl. 5.-5.20 ovăș fl. 2.-2.10, Mălaiu fl. 8.-, mazere fl. 8.-, linte fl. 10.-, fasole fl. 6.-, cartofi fl. 1.40-1.80 Slănină pro 100 chilo fl. 70, său brut fl. 36-38, său de luminări fl. - unsore de porc pro chilo fl. 70-72. fân pro 100 chilo fl. 1.50 cânepă fl. 22, pro chilo carne de vită cr. 38 carne de vișel cr. 36-40, carne de porc cr. 48 carne de oie 28 cr.

Brașov, 4 Octombrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5.20-6.80; Grâu secăreț fl. 4.60; Săcară fl. 3.70-4.20; Orz fl. 3.40-3.60; Ovăș fl. 2.20-2.30; Cucuruz

fl. 4.60; Mălaiu fl. 6.70; Mazere fl. 7.- Linte fl. 7.50-; Fasole fl. 5.70 Sămână de cânepă fl. 9.90; Cartofi fl. 1.55; pro chilo: carne de vită 40 cr. carne de porc 48 cr. carne de oie 28 cr. Său de bovine prospet fl. 32; (pro 100 chilo: topit 36 fl.

Mediaș, 3 Octombrie n. Pro hectolitru: Grâu fl. 5-5.50; Grâu secăreț fl. 4.-4.40; Săcară fl. 3.40-3.80; Ovăș fl. 1.90-2.20; Cucuruz fl. 3.-; Fasole fl. 3.90; Cartofi noi fl. 1.30-2.-; Fân fl. 1.40-1.60; Cânepă fl. 40.-44; Slănină pro 100 chilo: fl. 70.-; Unsore de porc fl. 80; Său de luminări fl. 40-52; Spirit pro grad 10 cr.; carne de vită pro chilo 36 cr.; carne de porc 48 cr.; carne de vișel cr. 36-40; carne de oie 28 cr. oue 6 de 10 cr.

CONCURS.

Cu invoirea Preavenerabilului consistoriu archidiececan din 5 Iuliu a. c. Nr. 1710 pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul paroh Ioan Man din Fântâna cu filia Hogiz în protopresbiteratul Paloșului se escrie concurs până în 26 Octombrie a. c. in care și va fi și alegerea.

Cu acest post sunt împreunate jumătate parte din toate venitele unei parohii de clasă a III-a în suma de 220 fl. v. a.

Doritorii de a concură la acest post și vor adresa concursul pevedute cu documentele recerute de statutul organic §. 13 și dispozițiilor sinodului din anul 1873 §. 16 la subsemnatul.

Paloș, 17 Septembrie 1878.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Teofil Gheaja m. p.

1-3 adm. presb.

Aviso pentru dame!

În salonul de dame a subscisei, cunoscut de mulți ani, a sosit din Viena un sortiment bogat de pălării pentru dame și copii cu prețuri acomodate.

Tote comanda se duc în deplinire — solid și prompt — în modul cunoscut. Sibiu, în 7 Octombrie 1878.

J. Wegmuth,

strada Cisnădiei Nr. 25, etajul 1.

[20] 1-2

Calendarul BUNULUI ECONOM pe anul 1879. A eșit de sub presă și se află de vânzare în toate librăriile cu prețul de 45 cr. v. a. sau 1 leu n.: Calendarul BUNULUI ECONOM pe anul 1879 întocmit de D. Comșa și Eugen Brote.

Specialități Comptoiarul central de afaceri J. N. Enders în Neutitschein. Efectuarea urmăză neamănat și în grabă. — Bani sunt a se trimite franco. Liqueur igienic. Prețul unei sticle 1 fl. 20 cr. Balsamul original de dinți și de gură a Dr-lui John William. Ulei indie veritabil pentru creșterea părului. Ulei vindecătoriu de pête a lui Dr. H. R. Vogel. Cea mai bună deosebită neotrăvicioasă tinctură pentru stingerea păduchilor de pête.

Tipografia archidiececană in Sibiu.

A eșit de sub presă:

3

CALENDARIU

pe anul comun dela Christos 1879.

Anul al douăzeci și optulea.

Prețul unui exemplar legat 30 cr., pentru vânzători nelegat 23 cr. v. a. și legat 25 cr. v. a.

CUPRINSUL:

(114 pagine tipărite cu litere după ortografia „cu semne“)

Calendarul (julian și gregorian, cu însemnarea esactă a Evangeliilor și glasurilor de peste an). — Genealogia casei domnitoare austriace. — Regenți europeni. — Tace de timbru pentru polițe și documente. — Serviciul postal și telegrafic.

Sematismul

bisericii ortodoxe-orientale române din Ungaria și Transilvania (21 pagine cu câte două coloane):

I. Metropolia.

- 1. Ierarhii metropoliei. 2. Sinodul episcopesc. 3. Demnitarii metropolitani. 4. Congresul național-bisericesc. 5. Consistoriul metropolitan. 6. Delegațiunea congresuală. 7. Epitropia fondurilor comune pentru eparchiile Arad și Caransebeș. 8. Reprezentanta fund. Lui Gozdu.

II. Diecesele.

- A. Archidiececa Transilvaniei. 1. Sinodul archidiececan. 2. Consistoriul archidiececan. 3. Seminarul archid. andrei-ean. 4. Comisiunea fundaț. Șagună-ene. 5. Comisiunea administr. a tipografiei archidiececane. 6. Protopresbiterii și administratorii protopresbiterali. 7. Eforia școlilor din Brașov. 8. Gimnasiul mare de 8 clase, școala comercială de 3 clase și școala reală de 3 clase din Brașov.

Ierarhii metropoliilor învecinate din Austro-Ungaria.

Scrierea cu litere. — Cântecul ginteii latine. — Andreiu Florea Curcanul (novelă). — Poesii („Peneș Curcanul“; „Sfârșit de toamnă“; „Bujorul“; „Plugurile“). — Proverburile adevărate Dicale sau povestea vorbei („Despre frica lui Dumnezeu“; „Despre lucrare“; „Despre lenesi“; „Despre beție“; „Despre minciuni“). — Calendarul economic (pe toate lunile anului). — Însemnarea tîrgurilor. — Catalogul cărților, cari se află de vânzare în tipografia archidiececană. — Anunțuri.

Administrațiunea tipografiei archidiececane în Sibiu.